

The Roots

Fva

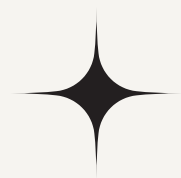
„Kořeny nejsou vidět,
a přesto nesou celý náš svět.“

KATALOG
K VÝSTAVĚ

folklorova.cz/vystava

tradice, příroda, identita

Kurátorky výstavy Kateřina Levák a Adéla Suchánková vybraly pro expozici díla, která zkoumají proměny krajiny, vztah člověka k přírodě, kulturní paměť i vnitřní svět člověka. Každý z umělců přistupuje k tématu po svém. Někdo skrze materiál a řemeslo, jiný přes mytologii, osobní příběhy nebo filozofii.

Výstava propojuje tradiční i nová média: textil, grafiku, malbu, objekt, performanci či instalaci. Společně vytvářejí mnohovrstevnatý obraz současného umění, které své kořeny hledá, zkoumá i pěstuje.

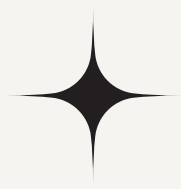

Iveta Šafránková

Výstavu symbolicky otevírá monumentální dílo Ivety Šafránkové s názvem Na pařezu borovice. Autorka v něm pracuje s frotáží osmdesátileté borovice, která rostla na rodinném pozemku a která musela být navzdory jejím snahám pokácena. Právě tento okamžik ztráty se stal impulsem k vytvoření rozsáhlého otisku, jenž zachycuje příběh stromu a člověka k místu, kde vyrůstá. Uprostřed kompozice se objevují otisky autorčiných chodidel. Tento prvek staví naši křehkost do kontrastu s mohutností přírody. Dílo nebylo dosud vystaveno kvůli svým rozměrům, a o to větší radost je mít jej právě zde. Jeho přítomnost výstavu nejen otevírá, ale také nastavuje rámeček celého tématu.

Autorka vystudovala malbu na Fakultě umění Ostravské univerzity, kde se už v rámci studentské tvorby účastnila výstavních projektů zaměřených na experiment a prostorovou instalaci. Její díla se pohybují na pomezí malby, objektu a intervence v prostoru. Ve své tvorbě zkoumá vztah mezi strukturou a organikou, mezi konstrukcí prostoru a lidskou přítomností. Autorka vytváří prostor pro dialog: mezi dílem a místem, mezi tvarem a procesem, mezi pozorností a modelem vnímání.

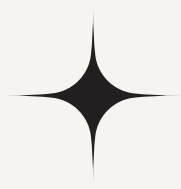

Bianka Ivanová

Dalším autorem je Bianka Ivanová a její diptych grafik s názvem Čriečky. Autorka ve svém díle připomíná, že naše historie stojí na společných kořenech, bez nich bychom jako jednotlivci vůbec nemohli existovat. Jsme celiství jen tehdy, když respektujeme vlastní zakotvení. Diptych vznikl technikou mixed media. Autorka k tématu přistupovala jako ke skládání vrstev: pracovala s principem koláže, kombinovala různé struktury a postupně budovala obraz, který připomíná mapu vzpomínek a spojení.

Je absolventkou ateliéru Grafiky Fakulty Umění. Ve své tvorbě kombinuje přístupy a posouvá hranice médií. Hledá nové možnosti vyjádření prostřednictvím grafiky. Inspirují ji fragmenty a detaily prostředí běžného života. V minulosti se věnovala tématům jako osobní paměť a archiv, nebo paměť místa s ekologickým přesahem.

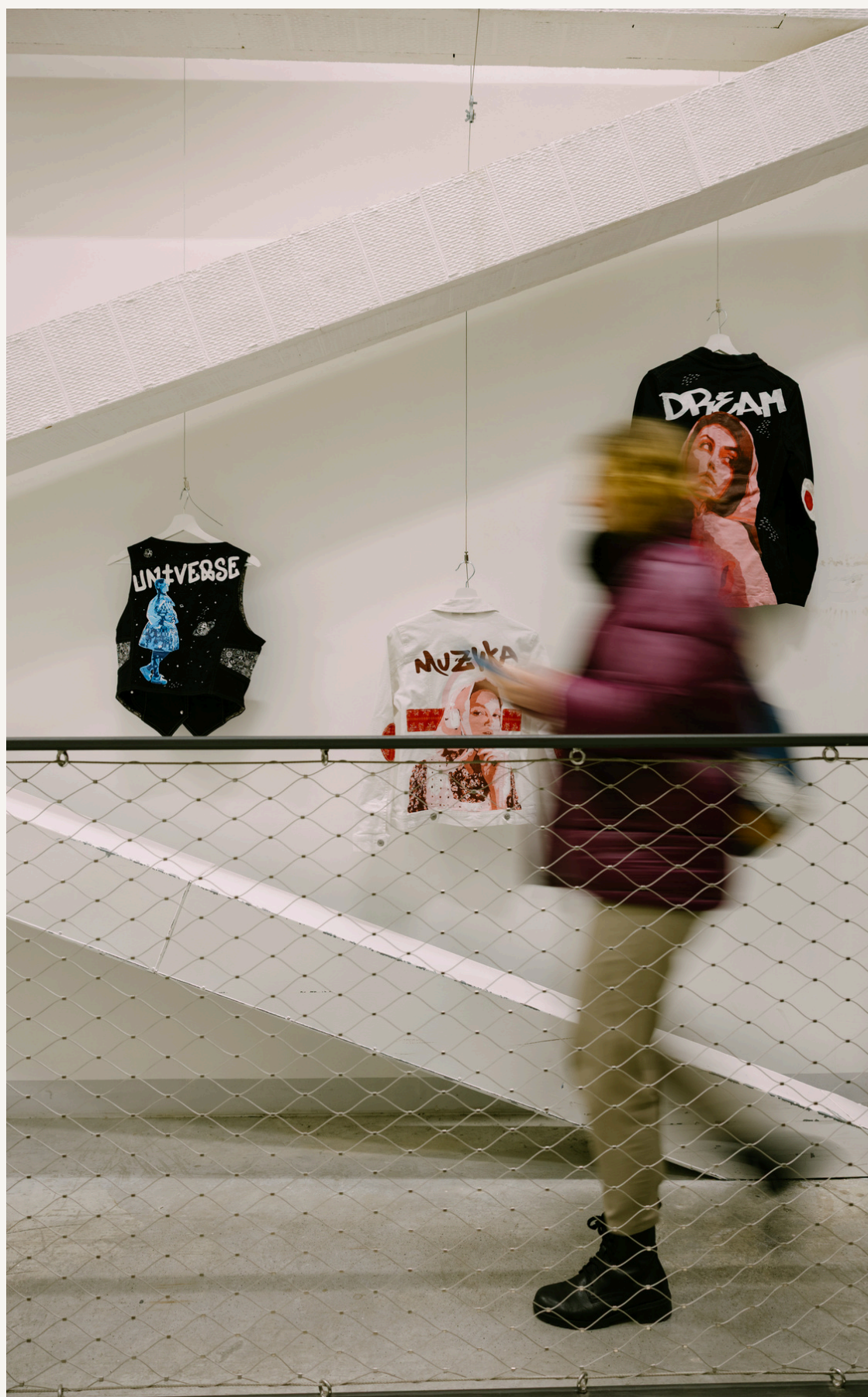

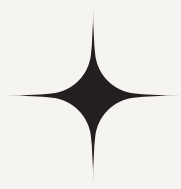

Jakub Michalička

Ve své tvorbě ukazuje, že oděv může mít druhý život a často zajímavější než ten první. Do výstavy zapůjčil soubor objektů, které pocházejí ze dvou kolekcí. Každá bunda začíná jako opotřeбенý kus oblečení, který by v dnešní době fast fashion pravděpodobně skončil na skládce. Jakub jej však rozebírá, přešívá, doplňuje a proměňuje v originální, naprosto jedinečný artefakt. Jeho práce propojuje malbu, ruční prošívání, folklorní textilie a nejnověji také prvky vznikající pomocí 3D tisku. Základní tvořivý princip však zůstává stále stejný: respekt k materiálu a snaha vrátit hodnotu věcem.

Ve své tvorbě propojuje motivy folkloru, tělesnosti a osobní identity s prvky současné kultury. Pracuje napříč médii – od malby, fotografie a textilních objektů až po autorské knihy, poezii a konceptuální instalace. Využívá tradiční techniky jako kyanotypie nebo výšivka, které staví do nových významových kontextů. Zajímá se o vztah mezi člověkem a jeho prostředím, proměnlivost paměti i vizuální myšlení jako způsob poznání. Je absolventem Pedagogické fakulty Ostravské univerzity. Spolupracuje na kurátorských projektech a organizaci výstav.

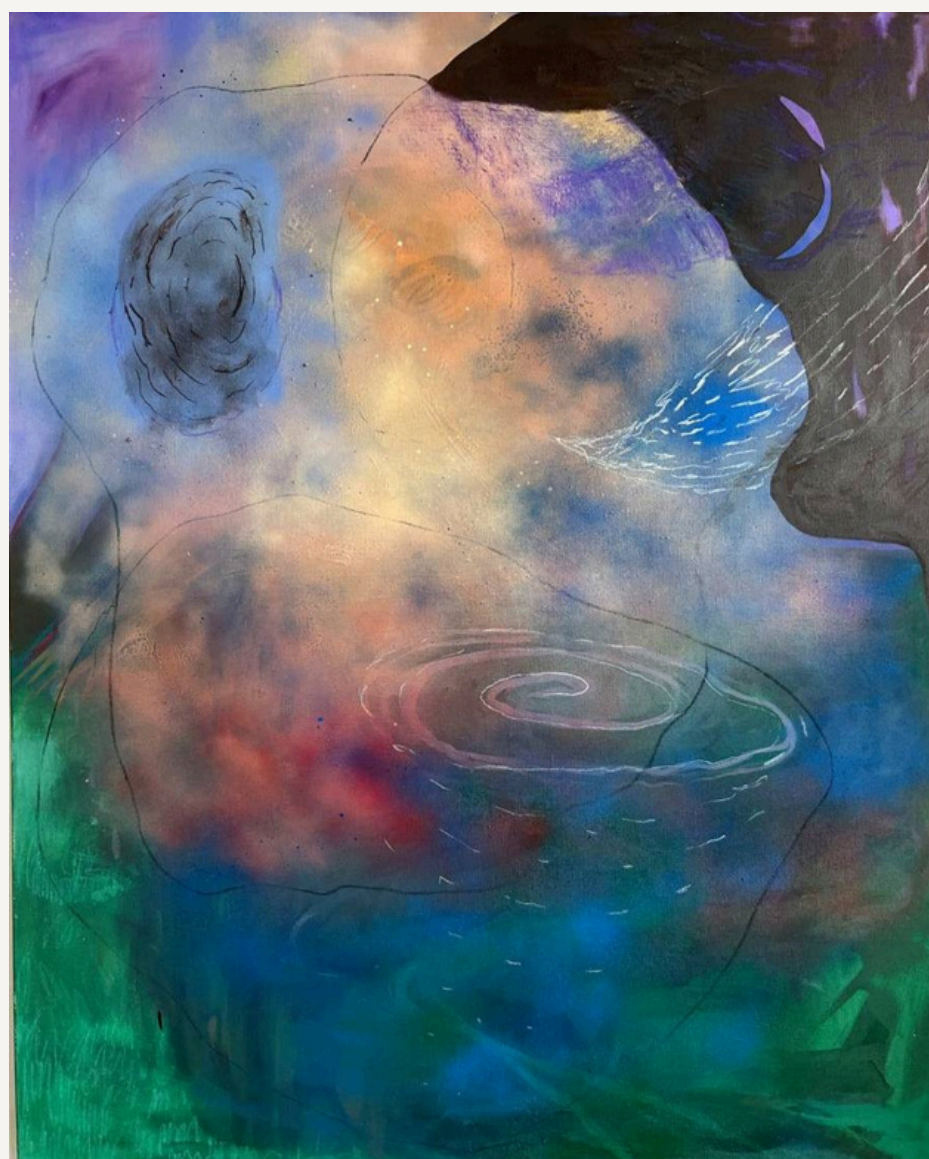

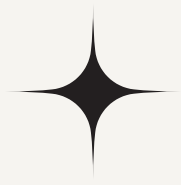

Adéla Suchánková

Autorka nám na výstavě prezentuje dvě díla z cyklu *Perpetual Garden*. V této sérii otevírá téma vzájemnosti, kterou zkoumá skrze obrazné principy zahrady – prostoru, kde se setkává lidská péče s přirozeným vývojem, kultivace s neřízeným chaosem. Pracuje s přírodními pigmenty a upcyklovanými materiály, prostřednictvím nichž zdůrazňuje proces obnovy, znovupoužití a neustálého koloběhu proměn. Téma koloběhu se nám výstavou prolíná několikrát, stejně jako práce s upcyklací.

Je absolventkou Pedagogické fakulty a fakulty umění Ostravské Univerzity, obor malba s konceptuálními přesahy. Věnuje se intermediální tvorbě, ve které experimentuje s malbou, objektem, zvukem a dalšími médii. V jejích dílech se odráží reflexe lidské existence a vztahu k přírodě, která je pro ni klíčovou inspirací. V procesu tvorby je pro ni pak důležitý experiment a moment náhody, jenž jí napomáhá k objevování nových technik, konceptů a výrazových prostředků. Ráda pracuje s přírodními pigmenty a recyklovanými materiály. Zajímá ji napětí mezi spontánním růstem a vědomou péčí, mezi chaosem a kultivací.

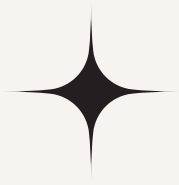

Marie Nováková

Ve své tvorbě navazuje na tradiční textilní techniky, ale používá je způsobem, který přesahuje dekorativnost a posouvá je do roviny současného uměleckého objektu. Do výstavy *námzapůjčila* masku a čelenku z kolekce *Prorůstání*. Oba objekty vycházejí z háčkování - řemesla pevně zakořeněného v lidové tradici. Její výsledné formy připomínají mechy, houby a kořeny. Maska, která zakrývá obličej figuríny, jako by naznačovala přerod člověka v bytost splývající s krajinou. Je v ní cítit motiv koloběhu, kdy příroda přebírá zpět to, co jí náleží tiše, nenápadně, ale nevyhnutelně.

Marie ve své tvorbě využívá textil a hlavně klasické řemeslné techniky, jako je háčkování, nebo tkaní. S oblibou se také vrací k materiálům, které ji formovaly v období studia, což jsou dřevo či useň. Cizí ji ovšem nejsou ani techniky malby a kresby, a to jak v klasické, tak i v digitální formě. Klíčovým zdrojem inspirace není jen příroda, ale všechen svět okolo nás i se svými ději, které se odehrávají (často) bez povšimnutí. Je absolventkou Designu obuvi na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně a Pedagogické fakulty na Ostravské univerzitě.

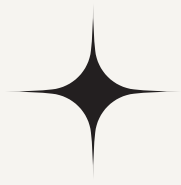

Alžběta Štenclová

Autorka nám na výstavě představila knihu *Kratké zobaky*, vydanou Bílým vígvamem. Ale zde společně s autorkou představujeme i samotný proces její tvorby. Vytváří ručně kresby, skici a koláže, které pak digitalizuje. Na výstavě najdete právě tyto koncepty jako živý důkaz tvůrčí práce, která se skrývá za konečnou knižní podobou. Co do obsahové stránky knihy slang, nářečí a dialekt tvoří součást kořenů, ze kterých vyrůstá komunita.

Je studentkou ateliéru knižního designu a animace na Ostravské univerzitě. Zkušenosti sbírala také během studijních stáží na univerzitách v Polsku a Portugalsku. Ve své tvorbě se věnuje především ilustraci – baví ji pozorovat svět kolem sebe a skrze obraz vyprávět příběhy. Pracuje s různými grafickými technikami a ráda experimentuje s papírem. Zajímá se o tradice, rituály a symboly – to, co nás spojuje napříč kulturami i generacemi. Téma tradice a jazyka rozvíjela v autorské knize *Kratké zobaky* a symboliku i kulturní fenomény dále zkoumala v ilustracích k Malemu prynci.

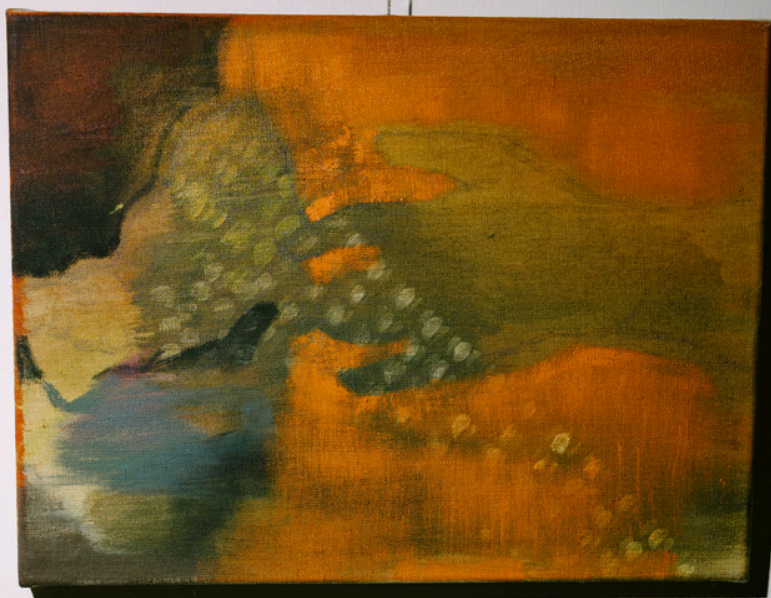

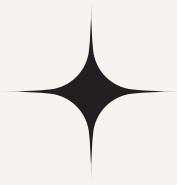

Vendula Váňová

Autorka do výstavy zapůjčila velkoformátovou malbu *Záclona*. Ve svých malbách zkoumá paměť a prolínání vnitřních a vnějších světů. Místa a krajiny, které se v jejím díle opakují, doplňuje o jemné záznamy reálných prostředí, často spojených s osobní zkušeností. Obraz pracuje s motivem záclony – symbolem vzpomínky na její babičku a na společné věšení záclon, ale také odkazem k tradiční ženské práci, k domácím rituálům.

Ve svých malbách řeší tematiku paměti, vnitřních a vnějších světů, které se opírají o filozofické texty jako je například Ponty, Bachelard, Bergson a další. V dřívější tvorbě se zabývala místem, krajinou, které transformovala do abstraktních poloh. Nyní k těmto místům, které se v malbách stále objevují, přidává paměťové záznamy reálného prostředí.

Johana Došková

Johana tvoří na pomezí malby a koláže a zde představuje sérii *V kůži kůry*, kde pracuje s dýhou, vrstvením a prolínáním tělesných a přírodních tvarů. Její tvorba často vychází z útržků vzpomínek, ve kterých zpětně hledá momenty blízkosti – mezi lidmi navzájem, mezi lidmi a krajinou.

Obrazy vycházejí z prožité reality, snů, vzpomínek a fantazie. Zachycují pro autorku významné okamžiky, vnitřní prožitky a zážitky, které se stávají součástí procesu sebepoznávání. Dlouhodobě se zajímá o téma blízkosti, mezi lidmi navzájem, ale i mezi člověkem a krajinou nebo konkrétním místem. V obrazech je často přítomná i nostalgie, touha po domově nebo po blízkosti s těmi, kdo pro autorku hodně znamenají. Ve své tvorbě využívá převážně médium malby, sochy a koláže.

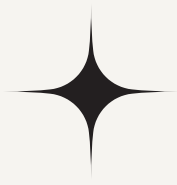

Tereza Švidrnochová

Ve své performativní a textilní tvorbě dlouhodobě zabývá tématy domova, rituálů, zakořenění a vztahu člověka k přírodě. Ve své práci zkoumá možnosti znovunapojení na přirozené rytmy krajiny a hledá formy citlivého dialogu mezi tělem, prostorem a prostředím. Prezentované dílo *Vykořenění* reflektuje pocit ztráty místa a identity v současné době, kdy jsme sice neustále propojeni digitálními sítěmi, avšak často ztrácíme přímý vztah k prostředí, z něhož pocházíme. Práce se dotýká zkušenosti vykořenění jako osobního i kolektivního stavu a otevírá otázky paměti, mýtu a potřeby návratu k zakotvení v krajině.

Dagmar Lasotová

Celý katalog zakončujeme dílem zkušené výtvarnice a pedagožky Dagmar Lasotové, která ve své tvorbě hledá souvislosti mezi zjevným a skrytým. Například zde v cyklu *Věčné vzpomínky* vnímá předměty sloužící k užitku nebo ozdobě jako svědky našich životů, jako schránky vzpomínek. Instalace, kterou zde prezentujeme, nám připomíná, jak hluboce může být proměněna důležitost věcí, ke kterým máme nějakou osobní vazbu.

Dagmar spojuje ve své tvorbě přesah konceptuálního myšlení a poetickou citlivost. V rámci své pedagogické a kurátorské činnosti se hlouběji věnuje otázkám procesu, proměny a komunikace s výtvarným dílem. Ve vlastních pracích od akvarelů, koláží a výšivek až po geometrické asambláže pracuje s rytmem přírody, textem i časem. Její díla nevypravují přímo, spíše otevírají prostor pro kontemplaci: co je vidět, co se mění, co zůstává..

...Bára Pospíšilová 15 let
1. místo - 1. cena

...Martin Gröger 18 let
2. místo - 2. cena

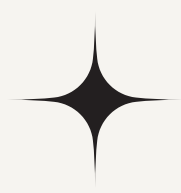
...Petr Kovalčík 18 let
3. místo - 3. cena

...Marie Janeková 18 let
4. místo - 4. cena

...Soňa Marie Hryníková 17 let
5. místo - 5. cena

Výtvarná soutěž

V rámci festivalu proběhla výtvarná soutěž pro žáky základních a středních škol na téma *Moje kořeny*. Porota vybrala tři vítězná díla, která byla společně s pracemi na čtvrtém a pátém místě vystavena na výstavě *The Roots*. První tři ocenění autoři obdrželi diplom a cenu.

První místo získala Bára Pospíšilová, druhé Martin Gröger a třetí Marie Janeková. Další dvě vystavená díla jsou od Petra Kovalčíka a Soňky Marie Hryníkové.

